

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Sžfk/12/2018
Identifikačné číslo spisu: 1017200145
Dátum vydania rozhodnutia: 29.10.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Petra Příbelská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1017200145.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): Obec Kostolná pri Dunaji, so sídlom Kostolná pri Dunaji 59, zastúpený: Advokátska kancelária MAJLING & NINČÁK, s.r.o., so sídlom Palárikova 14, Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky, so sídlom Dobrovičova 12, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti Záverov administratívnej kontroly dokumentácie k verejnému obstarávaniu č. MPRV-2016/2420/11625-108 zo dňa 12. októbra 2016 a č. MPRV-2016/2420/12636-113 zo dňa 22. novembra 2016, konajúc o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/20/2017-110 zo dňa 12. júla 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/20/2017-110 zo dňa 12. júla 2017 z a m i e t a .

Účastníkom konania nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“ alebo „správny súd“) uznesením č.k. 2S/20/2017-110 zo dňa 12. júla 2017 postupom podľa § 98 ods. 1 písm. g/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „S.s.p.“) odmietol ako neprípustnú žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutí žalovaného - Záverov administratívnej kontroly dokumentácie k verejnému obstarávaniu č. MPRV-2016/2420/11625-108 zo dňa 12.10.2016 a č. MPRV-2016/2420/12636-113 zo dňa 22.11.2016. O trovách konania rozhodol s poukazom na § 170 písm. a/ S.s.p. tak, že žiadnemu z účastníkov konania ich náhradu nepriznal.

2. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že krajský súd sa primárne zaoberal otázkou, či žalobou napadnuté Závery administratívnej kontroly dokumentácie k verejnému obstarávaniu podliehajú súdnemu prieskumu v správnom súdnictve. Úvodom svojho právneho posúdenia veci citoval ust. § 2 ods. 1 a 2, § 3 ods. 1 písm. b/, § 6 ods. 1, § 177 ods. 1, § 7 písm. e/, § 97, § 98 ods. 1 písm. g/ S.s.p. a § 14 ods. 18 a § 27a ods. 1 zákona č. 528/2008 Z.z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva (ďalej len „zákon o pomoci a podpore“) a poukazujúc na obsah pripojeného

administratívneho spisu zistil, že listom zo dňa 22.08.2014 Úrad pre verejné obstarávanie (ďalej len „ÚVO“) oznámil žalobcovi, že na základe poverenia predsedníčky ÚVO č. 225/2014 zo dňa 22.08.2014 zamestnanci žalovaného vykonajú kontrolu postupu žalobcu ako verejného obstarávateľa v zmysle § 109, § 112, § 137 ods. 2 písm. c/, § 146 ods. 3 a § 155 m ods. 4 zákona č. 25/2006 Z.z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o verejnom obstarávaní“) pri zadávaní podlimitnej zákazky na uskutočnenie stavebných prác postupom verejnej súťaže na predmet: „Multifunkčný rekreačný a športový areál Kostolná pri Dunaji“ po uzavretí zmluvy, vyhlásenej zverejnením oznámenia o vyhlásení verejného obstarávania vo Věstniku verejného obstarávania č. 72/2013 zo dňa 12.04.2013 pod. zn. 05613-MSP. Zo strany žalovaného bola vykonaná administratívna kontrola dokumentácie predmetného verejného obstarávania po ukončení verejného obstarávania pred podpisom zmluvy bez zistenia nedostatkov, čo bolo žalobcovi oznámené listom č. MPRV-2013-2405/16854-19 zo dňa 01.08.2013.

3. Správny súd ďalej uviedol, že následne v zmysle Protokolu č. 8969/7000/2014-OK/3 o výsledku kontroly dodržiavania zákona o verejnom obstarávaní zo dňa 25.11.2014 (ďalej len „protokol“) ÚVO konštatoval, že cieľom kontroly bolo zistiť ako žalobca postupoval pri výbere zmluvného partnera po uzavretí zmluvy na uvedený predmet zákazky a tiež akým spôsobom aplikoval jednotlivé ustanovenia zákona o verejnom obstarávaní pri obstaraní predmetu zákazky. ÚVO uviedol, že porovnaním všetkých vykonaných úkonov žalobcu so zákonom o verejnom obstarávaní kontrolná skupina žalovaného zistila viaceré nedostatky a to, že žalobca postupoval v rozpore s § 9 ods. 4 zákona o verejnom obstarávaní, keď určil neprimerane krátku lehotu na prijímanie žiadosti o súťažné podklady vo vzťahu k lehote na predkladanie ponúk, žalobca postupoval v rozpore s § 26 ods. 1 písm. a/, c/ a f/ zákona o verejnom obstarávaní, keď uvedené podmienky týkajúce sa osobného postavenia stanovil v bode III.2.1. Osobné postavenie uchádzačov a záujemcov vrátane požiadaviek týkajúcich sa zápisu do profesijného alebo obchodného registra oznámenia o vyhlásení verejného obstarávania v rozpore s ich taxatívnym znením. Ďalej žalobca postupoval v rozpore s § 9 ods. 4 zákona o verejnom obstarávaní a to najmä s princípom nediskriminácie a rovnakého zaobchádzania, keď za účelom splnenia podmienok účasti podľa § 27 ods. 1 písm. d/ zákona o verejnom obstarávaní požadoval preukázať obrat v každom z rokov 2010-2012, resp. v každom z dostupných rokov v závislosti od vzniku a začatia prevádzkovania činnosti, taktiež v nadväznosti na kontrolné zistenie č. 3 konal žalobca v rozpore s § 9 ods. 4 zákona o verejnom obstarávaní a to princípom nediskriminácie a rovnakého zaobchádzania, keď v rámci podmienky účasti podľa § 27 ods. 1 písm. d/ zákona o verejnom obstarávaní stanovil aj, že v prípade výkazu ziskov a strát ako obrat v oblasti bude brať do úvahy len údaj uvedený ako „Tržby z predaja vlastných výrobkov a služieb“, avšak v prípade výkazu o príjmoch a výdavkoch bude brať do úvahy údaj uvedený ako Príjmy. V ďalšom žalobca postupoval v rozpore s § 44 ods. 2 zákona o verejnom obstarávaní, keď po vyhodnotení ponúk a písomnom oznámení výsledku vyhodnotenia ponúk všetkým uchádzačom, nezverejnil informáciu o výsledku vyhodnotenia ponúk a poradiu uchádzačov v profile.

4. Žalobca voči predmetnému protokolu vzniesol námietky týkajúce sa vyššie uvedených kontrolných zistení v protokole. Námietky žalobcu boli prerokované na osobnom stretnutí žalobcu a pracovníkov ÚVO, ktoré bolo zaznamenané zápisnicou ÚVO o prerokovaní protokolu o výsledku kontroly dodržiavania zákona o verejnom obstarávaní zo dňa 24.02.2015. Po vykonaní kontroly verejného obstarávania zo strany ÚVO boli dňa 17.10.2016 žalobcovi zo strany žalovaného doručené napadnuté Závery administratívnej kontroly dokumentácie k verejnému obstarávaniu.

5. Krajský súd poukázal na to, že v správnom súdnictve je právo na prístup k súdnemu preskúmaniu právoplatného rozhodnutia orgánu verejnej správy na základe správnej žaloby determinované princípom generálnej klauzuly s negatívnou enumeráciou, z ktorého vyplýva, že súdy v zásade preskúmajú všetky rozhodnutia alebo opatrenia orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté, okrem tých, ktoré zákon výslovne z prieskumu vylučuje (§ 7 S.s.p.). Nie je pritom rozhodujúce, ako je napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie formálne označené, ani to, či pri jeho vydaní procesne postupoval správny orgán podľa Správneho poriadku alebo podľa iného právneho predpisu. Pri posudzovaní

prípustnosti súdneho preskúmania rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy je správny súd povinný posúdiť, či sa žalobou napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie nedotýka základných práv alebo slobôd účastníka konania, ktoré mu zaručuje Ústava Slovenskej republiky alebo príslušná medzinárodná zmluva o ľudských právach a základných slobodách. V takých prípadoch totiž vylúčenie súdneho preskúmania rozhodnutia správneho orgánu nemožno uplatniť. Mal za to, že o takýto prípad v prejednávanej veci nejde, nakoľko právo na prostriedky z fondov Európskej únie nemožno podradiť pod žiadne zo základných práv a slobôd garantovaných druhou hlavou Ústavy SR, resp. Dohovorom o ľudských právach a základných slobodách.

6. Podľa názoru správneho súdu administratívnu kontrolu postupu zadávania zákazky na poskytnutie služby po uzavretí zmluvy na predmet zákazky nemožno považovať za rozhodovací proces vo verejnej správe a výsledné materiály z vykonanej kontroly za rozhodnutia vydané v takomto konaní, keďže kontrolou sa len zisťuje súlad postupu kontrolovaného s ustanoveniami zákona o verejnom obstarávaní. Toto štádium riešenia finančných nezrovnalostí slúži na prípadné mimosúdne vyrovnanie a vytvára žalobcovi priestor na vyjednávanie. Závery sú vo svojej podstate len opatreniami predbežnej povahy, ktoré nemôžu mať za následok ujmu na subjektívnych právach žalobcu, pretože právne postavenie žalobcu sa v ich dôsledku nemení. Slúžia ako podklad a zároveň podmienka pre ďalší postup riadiaceho orgánu a teda nie sú konečnými autoritatívnymi rozhodnutiami správneho orgánu o právach a povinnostiach žalobcu v súvislosti so zisteným porušením pravidiel a postupov verejného obstarávania a vysporiadaním finančných vzťahov. Ich súdne preskúmanie na základe podanej správnej žaloby je preto neprípustné. Krajský súd v nadväznosti na uvedené poukázal na ust. § 14 ods. 18 zákona o pomoci a podpore, v zmysle ktorého sú rozhodnutia vydané správnymi orgánmi v správnom konaní podľa druhej časti tohto zákona vylúčené zo súdneho preskúmania (§ 7 písm. b/ S.s.p.). S ohľadom na uvedený záver sa správny súd nezaoberal námietskami žalobcu o nezákonnosti Záverov administratívnej kontroly dokumentácie k verejnému obstarávaniu, pretože tieto bude možné preskúmať až v prípadných neskorších štádiách procesu vyvodzovania dôsledkov zo zistených porušení zákona v postupe verejného obstarávateľa, ak boli, resp. budú na základe týchto záverov vydané rozhodnutia s priamym dopadom na právne postavenie žalobcu.

7. Krajský súd poukazujúc na vyššie uvedené skutočnosti konštatoval, že neboli naplnené všetky podmienky na preskúmanie napadnutých rozhodnutí v rámci správneho súdnictva, nakoľko žaloba smeruje proti aktom orgánu verejnej správy vydaných v správnom konaní, ktoré sú predbežnej, procesnej alebo poriadkovej povahy, ktoré nemohli mať za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka konania, a preto v súlade s § 7 písm. e/ v spojení s § 97 a § 98 ods. 1 písm. g/ S.s.p. žalobu odmietol pre jej neprípustnosť.

8. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca - sťažovateľ z dôvodov uvedených v ust. § 440 ods. 1 písm. f/, g/, h/ S.s.p. kasačnú sťažnosť, ktorou sa domáhal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. Sťažovateľ mal za to, že právne posúdenie veci krajským súdom je nesprávne, nemá oporu v zákone a toto nesprávne právne posúdenie veci má za následok vydanie nezákonného uznesenia. Vydaním tohto uznesenia sa sťažovateľovi znemožnila riadna a účinná realizácia jeho procesných práv (súd nerozhodol o merite veci, ani sa meritom veci a teda ani tvrdeniami a dôkazmi sťažovateľa vôbec nezaoberal), čím došlo k porušeniu práva sťažovateľa na spravodlivý proces, ako aj k porušeniu jeho ústavného práva na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 2 Ústavy SR, nakoľko správny súd sa v dôsledku vydania nezákonného uznesenia samotným meritom veci nezaoberal. Je pritom nesporné, že napadnuté rozhodnutia žalovaného bezpodmienečne podliehajú súdnemu preskúmaniu v rámci správneho súdnictva, pričom právo sťažovateľa na preskúmanie ich zákonnosti z ústavnoprávneho hľadiska nemožno sťažovateľovi spravodlivo a zákonne odňať. Rozhodnutia žalovaného podliehajú súdnemu preskúmaniu, nakoľko ide o individuálne akty spôsobilé zasiahnuť do práv, slobôd alebo záujmov subjektov, ktorým sú určené. V tejto spojitosti zdôraznil, že v prípade keď akt správneho orgánu je svojím obsahom spôsobilý zasiahnuť do práv a právom chránených záujmov subjektu, súd nemôže odmietnuť preskúmanie jeho zákonnosti. V zmysle ustálenej rozhodovacej praxe súdov (napr. rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Sžf/26/2012 a sp.zn. 5Sžf/35/2011) predstavujú rozhodnutia žalovaného hmotnoprávny substrát spôsobilý zasiahnuť do práv a právom chránených záujmov sťažovateľa, a hoci nespĺňajú formálne

požiadavky kladené zákonom na rozhodnutie správneho orgánu, v tomto kontexte, nakoľko svojim obsahom sú spôsobilé zasiahnuť do práv a chránených záujmov sťažovateľa, ich je nevyhnutné považovať za rozhodnutia správneho orgánu. Predmetom preskúmania môžu byť aj rozhodnutia orgánov verejnej správy, ktoré nemajú formálne náležitosti, ak sa dotýkajú alebo ak sa môžu dotýkať práv a právom chránených záujmov fyzických alebo právnických osôb. Súdna prax sa ustálila v tom, že rozhodnutím správneho orgánu je každé rozhodnutie, ktorým sa zakladajú, menia, rušia alebo ktorým môžu byť dotknuté práva a povinnosti právnických a fyzických osôb.

9. Sťažovateľ mal za to, že z predloženého listinného dôkazu - rozhodnutí žalovaného jasne vyplýva, že na základe konštatovania žalovaného uvedeného v napadnutých rozhodnutiach bola sťažovateľovi udelená finančná korekcia 25% zo všetkých výdavkov vyplývajúcich z verejného obstarávania na predmet zákazky vypočítaného v zmysle Metodického pokynu CKO č. 11 - aktualizácia č. 6, pričom bola dokonca prijímateľovi ponechaná možnosť vyjadriť sa k výške udelenej finančnej korekcie. Je teda nespochybniteľné, že práve rozhodnutia žalovaného majú priamy dopad na práva a právom chránené záujmy sťažovateľa. Záverom poukázal na zásadný finančný dopad finančnej korekcie uloženej mu žalovaným, pričom táto skutočnosť bude mať ďalekosiahle následky na plnenie základných funkcií sťažovateľa.

10. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že správny súd sa pri rozhodovaní vysporiadal s podmienkou prípustnosti súdneho preskúmania žalobou napadnutého Záveru opätovnej administratívnej kontroly tak ako je uvedené v bode 25. odôvodnenia uznesenia kasačnou sťažnosťou napádaného. Právny názor krajského súdu k tejto otázke považuje za správny s ohľadom na to, že Záver administratívnej kontroly dokumentácie je výsledkom aplikácie § 24c zákona o pomoci a podpore. Žalovaný dôvodil predbežnú povahu napadnutého rozhodnutia tým, že v ods. 4 § 27a zákona o pomoci a podpore je daná dispozícia vyzvať žalobcu (resp. prijímateľa) na dobrovoľné plnenie za porušenie pravidiel a predpisov verejného obstarávania, ktoré mohlo alebo malo vplyv na výsledky verejného obstarávania tak, ako je uvedené v právoplatnom protokole ÚVO. Až pre prípad nedobrovoľného plnenia zákon *expressis verbis* uvádza nasledovný postup, povinnosť žalovaného rozhodnúť v správnom konaní o vrátení jeden a pol násobku až 100% sumy na predmet zákazky v správnom konaní. V nadväznosti na uvedené žalovaný tiež poukázal na § 14 ods. 18 zákona o pomoci a podpore, z ktorého vyplýva, že napadnuté rozhodnutia nie sú preskúmateľné správnym súdom. Zdôraznil, že v prípade Záveru administratívnej kontroly verejného obstarávania nejde o taký individuálny správny akt žalovaného, ktorý je spôsobilým predmetom prieskumu v rámci správneho súdnictva, Mal za to, že ak by správny alebo kasačný súd zasiahli do zákonom zverených kompetencií orgánu verejnej moci a teda by došlo k prehodnoteniu, prípadne zmene udelenej korekcie, došlo by k narušeniu princípu trojdelenia moci. S poukazom na uvedené žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú postupom podľa § 461 S.s.p. zamietol.

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 S.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu v rozsahu dôvodov uvedených v kasačnej sťažnosti (§ 440 ods. 1, 2 S.s.p.) a dospel k záveru, že podaná kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

12. Kasačný súd primárne poukazuje na to, že výkon správneho súdnictva v zmysle čl. 46 a čl. 142 ods. 1 Ústavy SR je založený na tzv. návrhovej slobode účastníka - žalobcu, ktorá spočíva na jeho zodpovednosti za obranu svojich práv (*vigilantibus leges sunt scriptae*) v medziach čl. 13 Dohovoru o ochrane základných práv a ľudských slobôd vybrať si z prostriedkov ochrany upravených procesnými predpismi ten najvhodnejší proti rozhodnutiu či postupu orgánu verejnej správy. Je pritom vylúčené, aby správny súd intervenoval do tejto procesnej slobody účastníka postupom, ktorým by toto dispozitívne rozhodnutie účastníka konania z úradnej povinnosti menil, prípadne ho nabádal či presviedčal o nevhodnosti ním zvoleného prostriedku právnej ochrany.

13. Správny súdny poriadok je okrem iného založený na tom, že v systéme správneho súdnictva vychádza právna úprava prístupu k súdnemu preskúmaniu právoplatného rozhodnutia orgánu verejnej správy na základe žaloby z princípu generálnej klauzuly s negatívnou enumeráciou, z ktorého vyplýva, že

súdy v zásade preskúmajú všetky rozhodnutia alebo opatrenia orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté, okrem tých, ktoré zákon výslovne z prieskumu vylučuje (§ 7 S.s.p.). Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd (čl. 46 ods. 2 veta druhá Ústavy Slovenskej republiky). Je potrebné uviesť, že Správny súdny poriadok upravuje právomoc správneho súdu vymedzením rozhodnutí správnych orgánov vylúčených zo súdneho preskúmania, keď nepripúšťa súdne preskúmanie rozhodnutí alebo opatrení orgánov verejnej správy predbežnej povahy, ak nemohli mať za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka konania. Kľúčovým hľadiskom pri posudzovaní otázky prípustnosti súdneho preskúmania rozhodnutí orgánov verejnej správy je vždy ich spôsobilosť zasiahnuť do práv, slobôd alebo záujmov subjektov, ktorým sú určené, ako to správne uvádzal sťažovateľ. Súdnemu preskúmaniu preto podliehajú aj také správne akty orgánov verejnej správy, ktoré nespĺňajú formálne náležitosti rozhodnutia, za predpokladu, že sa nimi právne záväzným spôsobom (bez možnosti nápravy prostredníctvom riadnych opravných prostriedkov) zakladajú, menia alebo rušia práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo sa ich priamo dotýkajú. V tomto zmysle sťažovateľ dôvodne poukazoval na príslušnú judikatúru definujúcu preskúmaciu právomoc správneho súdu.

14. Senát kasačného súdu sa však nemohol stotožniť s argumentáciou sťažovateľa, ktorou (aj s odkazom na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Sžf/26/2012 a 5Sžf/35/2011) zdôvodňoval záver, že žalobou napadnuté Závery administratívnej kontroly dokumentácie k verejnému obstarávaniu vyššie popísané požiadavky pre prípustnosť súdneho preskúmania v správnom súdnictve spĺňajú.

15. Pokiaľ sa týka súdneho preskúmacieho konania v odvolacom konaní zavŕšenom vydaním rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Sžf/26/2012 zo dňa 29.11.2012, na ktorý sa sťažovateľ odvolával, kasačný súd poukazuje na to, že v uvedenom konaní sa sťažovateľ domáhal súdneho prieskumu protokolu a zápisnice o jeho prerokovaní, ktoré predchádzali vyhotoveniu žalobou napadnutých Záverov administratívnej kontroly dokumentácie k verejnému obstarávaniu, pričom najvyšší súd v tomto rozsudku uviedol, že: „... považuje za potrebné zdôrazniť, že zatiaľ čo protokol a zápisnica o prerokovaní protokolu ako také nepodliehajú súdnemu prieskumu v správnom súdnictve, pretože osebe nepredstavujú zásah do práv a právom chránených záujmov kontrolovaného subjektu, ich časť obsahujúca uloženie povinnosti alebo sankcie je nutne, s ohľadom na ich spôsobilosť takéhoto zásahu, vylúčená spod negatívnej enumerácie § 248 OSP ...“. Z tohto rozhodnutia, ako aj zo skoršieho rozhodnutia Najvyššieho súdu v tej istej veci sp.zn. 5Sžf/31/2011, vyplýva, že jediným aspektom, na základe ktorého bola konštatovaná prípustnosť súdneho preskúmania protokolu a zápisnice, bola v protokole uložená povinnosť kontrolovanému subjektu prijať opatrenia na odstránenie zistených nedostatkov a ich príčin, ktoré umožňoval uložiť v tom čase platný zákon č. 10/1996 Z.z. Keďže žalovaný postupoval pri kontrole postupu zadávania zákazky u sťažovateľa podľa ustanovení § 146a až § 146d zákona o verejnom obstarávaní, ktoré nadobudli účinnosť odo dňa 01.01.2010, nebola sťažovateľovi v napadnutom protokole uložená žiadna povinnosť, ktorá by zasiahla do jeho právnej sféry a ktorej uloženie by odôvodňovalo prípustnosť súdneho preskúmania protokolu a zápisnice.

16. V predmetnej veci však bolo potrebné (prihliadajúc na vyššie uvedené závery Najvyššieho súdu Slovenskej republiky) posúdiť otázku možného autoritatívneho zásahu žalovaného do právnej sféry sťažovateľa vo vzťahu k žalobou napadnutým písomnosťami žalovaného - Záverom administratívnej kontroly dokumentácie k verejnému obstarávaniu, ktoré obsahovo nadväzovali na protokol a zápisnicu o jeho prerokovaní. Kasačný súd z obsahu spisového materiálu zistil, že žalovaný v:

- Záveroch administratívnej kontroly dokumentácie k verejnému obstarávaniu č. MPRV-2016/2420/12636-113 zo dňa 22.11.2016 okrem iného konštatoval, že za porušenia zákona o verejnom obstarávaní identifikované v zmysle Metodického pokynu CKO č. 11 ako porušenie č. 4 a porušenie č. 16 v zmysle § 27a ods. 4 zákona o pomoci a podpore RO pre OPBK v súlade s Metodickým pokynom CKO č. 11 - aktualizácia č. 6 a Rozhodnutia Komisie č. C (2013) 9527 zo dňa 19.12.2013 udeľuje finančnú korekciu vo výške 25% zo všetkých výdavkov vyplývajúcich z verejného obstarávania na

predmet zákazky vypočítaného v zmysle Metodického pokynu CKO č. 11 - aktualizácia č. 6.
- Záveroch administratívnej kontroly dokumentácie k verejnému obstarávaniu č. MPRV-2016/2420/11625-108 zo dňa 12.10.2016 okrem iného konštatoval, že s ohľadom na špecifikované porušenia potvrdené v protokole a v zmysle § 27a ods. 4 zákona o pomoci a podpore RO pre OPBK v súlade s Metodickým pokynom CKO č. 11 - aktualizácia č. 6 a Rozhodnutia Komisie č. C (2013) 9527 zo dňa 19.12.2013 udeľuje za uvedené porušenia finančnú korekciu vo výške 10% zo všetkých výdavkov vyplývajúcich z verejného obstarávania na predmet zákazky vypočítaného v zmysle Metodického pokynu CKO č. 11 - aktualizácia č. 6.

17. Závery administratívnej kontroly dokumentácie k verejnému obstarávaniu tak obsahujú popísanie a zhrnutie zistených porušení príslušných ustanovení zákona o verejnom obstarávaní a z toho vyplývajúce stanovenie finančnej korekcie s odkazom na 27a ods. 4 zákona o pomoci a podpore. Podľa názoru kasačného súdu v napadnutých Záveroch administratívnej kontroly dokumentácie k verejnému obstarávaniu nemožno identifikovať také prvky, ktoré by predstavovali autoritatívny zásah do právnej sféry sťažovateľa a to najmä s poukazom na to, že v oboch prípadoch išlo o stanovenie finančnej korekcie postupom podľa § 27a ods. 4 zákona o pomoci a podpore, ktorú skutočnosť vzhliadol i kasačný súd ako podstatnú pre vyvodenie záveru o predbežnom charaktere napadnutých písomností žalovaného, keď uplatnením postupu podľa ust. § 27a ods. 4 zákona o pomoci a podpore žalovaný realizoval zákonom mu zverenú možnosť vyzvať prijímateľa na dobrovoľné vrátenie poskytnutého príspevku alebo jeho časti na predmet zákazky z dôvodu porušenia predpisov verejného obstarávania, ktoré mohlo alebo malo vplyv na výsledky verejného obstarávania. V prípade ak prijímateľ nepristúpi k dobrovoľnému plneniu je namieste postup v zmysle § 27a ods. 5 zákona o pomoci a podpore, podľa ktorého ak prijímateľ nevráti poskytnutý príspevok alebo jeho časť na základe výzvy podľa odseku 4, riadiaci orgán rozhodne o vrátení jeden a pol násobku sumy uvedenej vo výzve podľa odseku 4, najviac však 100% poskytnutého príspevku alebo jeho časti na predmet zákazky. Až v tomto štádiu - rozhodovacom procese zavŕšenom právoplatným rozhodnutím o uložení povinnosti vrátiť poskytnutý príspevok alebo jeho časť možno identifikovať autoritatívny prvok (ukladajúci povinnosť) nevyhnutne spojený i s možnosťou jeho vynútenia a logicky i súdneho prieskumu.

18. Závery administratívnej kontroly dokumentácie k verejnému obstarávaniu preto nemožno kvalifikovať ako individuálne správne akty, ktorými by sa zasahovalo do práv a právom chránených záujmov fyzických alebo právnických osôb a preto nepodliehajú súdnemu prieskumu v správnom súdnictve. Predmetné porušenie pravidiel a postupov verejného obstarávania môže byť podľa zákona o pomoci a podpore dôvodom, aby riadiaci orgán v súvislosti z riešením zistenej nezrovnalosti pri použití pomoci z fondov Európskej únie uplatnil svoje dohľadové i rozhodovacie právomoci, ktoré mu z uvedeného zákona vyplývajú (§ 27a ods. 1, 2, 3, 4, 5). Závery administratívnej kontroly dokumentácie k verejnému obstarávaniu však žiadnu povinnosť sťažovateľovi neukladajú.

19. Z uvedených dôvodov považoval kasačný súd právne závery krajského súdu, že napadnuté správne akty nepredstavujú zásah do práv a právom chránených záujmov sťažovateľa a preto nepodliehajú súdnemu prieskumu, za vecne správne. Ide o opatrenia predbežnej povahy, ktoré nemohli mať za následok ujmu na subjektívnych právach sťažovateľa. Keďže správna žaloba voči takýmto rozhodnutiam alebo opatreniam orgánov verejnej správy je neprípustná tak podľa § 7 písm. e/ S.s.p., postupoval krajský súd v súlade so zákonom, keď neprípustnosť súdneho preskúmania Záverov administratívnej kontroly dokumentácie k verejnému obstarávaniu vzhliadol ako dôvod pre odmietnutie žaloby podľa § 98 ods. 1 písm. g/ S.s.p.

20. Po preskúmaní uznesenia krajského súdu v medziach sťažnostných bodov dospel Najvyšší súd k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná a preto ju postupom podľa § 461 S.s.p. zamietol.

21. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 167 ods. 1 a § 168 v spojení s § 467 ods. 1 S.s.p. a nepriznal účastníkom náhradu trov tohto konania, keďže sťažovateľ v tomto konaní nebol úspešný a žalovanému právo na náhradu trov v konaní pred správnymi súdmi zásadne neprináleží.

22. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednohlasne (§ 147 ods. 2 v

spojení s § 139 ods. 4 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok n i e j e prípustný.